

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022193 18 Кж
Бања Лука, 06.09.2019. године

Врховни суд Републике Српске, Посебно вијеће за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављено од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог М.М. због кривичног дјела тероризма из члана 299. став 2. у вези са ставом 1. тачке 1) и 4) Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби бранилаца оптуженог, Д.С. и А.Ч. из Заједничке адвокатске канцеларије Д.С. и А.Ч. из Б.Л., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022193 18 К од 08.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.09.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе бранилаца оптуженог М.М., укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци - Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022193 18 К од 08.10.2018. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 022193 18 К од 08.10.2018. године, оглашен је кривим оптужени М.М. због кривичног дјела тероризма из члана 299. став 2. у вези са ставом 1. тачке 1) и 4) Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, у даљем тексту: КЗ РС), те му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено је одређено да се иста неће извршити уколико оптужени у року од 3 (три) године не изврши ново кривично дјело. Истом пресудом, на основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број: 53/12, 91/17 и 66/18,) у вези са чланом 96. став 2. тачка е) истог закона, оптужени је обавезан да надокнади судски паушал у износу од 150,00 КМ у року од 15 дана од дана правоснажности те пресуде под пријетњом принудног извршења, те му је на основу члана 82. став 2. КЗ РС изречена мјера безбједности одузимање предмета и то мобилни телефон марке „ХУАВЕИ“, бијеле боје и црног дисплеја, са припадајућом СИМ картицом.

Против те пресуде, жалбу су, благовремено, изјавили браниоци оптуженог, Д.С. и А.Ч. из Заједничке адвокатске канцеларије Д.С. и А.Ч. из Б.Л., из свих жалбених основа, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе или да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У писменом одговору на жалбу бранилаца од 06.12.2018. године, републички јавни тужилац Горан Гламочанин је предложио да се та жалба одбије као неоснована и потврди првостепена пресуда.

Разматрајући побијану пресуду, жалбу и одговор тужиоца на жалбу бранилаца, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Оспоравајући правилност и законитост побијане пресуде, жалба бранилаца оптуженог указује на битне повреде одредаба кривичног поступка, садржане у одредби члана 311. став 1. тачке г) и к) ЗКП РС. Указује се на повреду право на одбрану оптуженог, те се истичу приговори да је изрека побијане пресуде неразумљива, противрјечна сама себи и њеним разлозима и да у истој нису наведени разлози о одлучним чињеницама.

У оквиру чињеничне основе побијане пресуде, аргументима изнесеним у жалби бранилаца оптуженог, оспорава се правилност оцјене изведених доказа оптужбе и одбране, па слиједом тога и правилност утврђења одлучних чињеница. У том смислу, жалба истиче да из проведених доказа не произилази да је поруку, коју је оптужени објавио на друштвеној мрежи Инстаграм, на свом профилу „М.М.“, путем свог мобилног телефона, имала карактер озбиљне пријетње, нити да је ту поруку упутио у циљу озбиљног застрашивања грађана и с циљем озбиљног нарушавања, односно уништавања основних уставних, политичких, економских и друштвених структура Републике Српске.

Изнесени жалбени приговори у сегменту побијања пресуде због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, су основани.

Наиме, биће кривичног дјела тероризам из члана 299. став 2. у вези са ставом 1. тачке 1) и 4) КЗ РС има два основна елемента: радњу извршења и циљ, због чега, да би се радило о овом кривичном дјелу, није довољно само да неко лице предузме радњу пријетње, већ је потребно утврдити да ли је ту пријетњу предузело у намјери, односно, у циљу озбиљног застрашивања грађана и с циљем озбиљног нарушавања, односно уништавања основних уставних, политичких, економских и друштвених структура Републике Српске.

У кокретном случају, код рјешавања спорне и одлучне чињенице да ли је предметну поруку са пријетећим садржајем, оптужени објавио у циљу, односно у намјери, озбиљног застрашивања грађана и с циљем озбиљног нарушавања, односно уништавања основних уставних, политичких, економских и друштвених структура Републике Српске, која чињеница представља битан елемент кривичног дјела тероризам, првостепени суд је цијенио прије свега, садржај самих порука, те исказе свједока оптужбе О.Б., А.П. и М.М. Међутим, само из садржаја пријетећих порука, не може се са сигурношћу закључити да је

оптужени радњу пријетње предузео у циљу озбиљног застрашивања грађана и с циљем озбиљног нарушавања, односно уништавања основних уставних, политичких, економских и друштвених структура РС. Исто тако, ни из исказа наведених свједока оптужбе (који су организатори манифестације З.), у којима наводе да када су прочитали садржај порука, да су се осјећали угрожено (с тим што је свједок М.М.1 исказала да се она није лично осјетила угроженом, већ да јој није било пријатно прочитати), не произилази неспоран закључак да је оптужени радњу пријетње предузео у наведеном циљу. Да би са сигурношћу могао утврдити постојање овог циља, односно, намјере оптуженог, првостепени суд је требао извршити процјену и са аспекта лица које пријети, као и са аспекта процјене могућности да се та пријетња оствари, у смислу да ли је оптужени имао икакве реалне могућности да оно што је навео у објави и оствари, на шта се жалбом бранилаца, правилно указује.

Из наведеног произилази да је правилност чињеничне основе побијане пресуде у погледу чињенице од одлучног значаја, доведена у сумњу аргументима жалбе, због чега је и закључак побијане пресуде да се у радњама оптуженог, стичу обиљежја кривичног дјела тероризам из члана 299. став 2. у вези са ставом 1. тачке 1) и 4) КЗ РС, за сада преураћен.

Ради наведеног, овај суд је уважио као основану жалбу бранилаца оптуженог, побијану пресуду укинуо, примјеном одредби члана 329. став 1. тачке б) ЗКП РС, те предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном суђењу, суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем у погледу оцјене свих изведених доказа на главном претресу, а ако оцјени потребним извести нове доказе, након чега ће све доказе оцијенити у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС, а чињенична утврђења до којих таквом оцјеном дође, образложити на начин предвиђен одговарајућим одредбама члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић